

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail și de inculpatul Lepeha Valeri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2015, în cauza penală privind-i pe

***Andronic Viorel Nicolae**, născut la 14.12.1983, originar și domiciliat r-nul. Cahul, sat. Vadul lui Isac.*

***Lepeha Valeri Vladimir**, născut la 10.01.1983, originar și domiciliat or. Cahul, str. Frunze, 2.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.03.2015 – 12.06.2015;

Instanța de apel: 03.07.2015 – 01.10.2015;

Instanța de recurs: 18.12.2015 – 30.03.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2015, *pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală:*

- **Andronic Viorel** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani;

- **Lepeha Valeri** a fost recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, la 1 an

închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Lepeha Valeri i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe un termen de probă de 4 ani și 6 luni.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpații Andronic Viorel și Lepeha Valeri, avînd intenția de a scoate din Republica Moldova prin contrabandă bunuri și anume țigări în cantități deosebit de mari, în valoare de 906225 lei, prin eludarea controlului vamal, acționînd în complicitate cu alte persoane, la data de 29 iulie 2014, în jurul orei 23:20, au tentat să treacă bunurile respective peste frontiera vamală a R. Moldova în afara punctelor vamale, în apropierea sat. Cucoara r-nul Cahul, cu automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î CT 0846 BA și cu o barcă peste râul Prut, însă, au fost reținuți de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne al R.M.

La fel, Lepeha Valeri, la data de 29 iulie 2014, în jurul orei 23:20, aflîndu-se în apropierea sat. Cucoara r-nul Cahul, în timpul stopării de către colaboratorii MAI al R.M. a autoturismului de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î CT 0846 BA, nu s-a subordonat cerințelor legitime ale colaboratorilor de poliție, eschivîndu-se de la fața locului. Ulterior, inculpatul în sat. Cucoara r-nul Cahul, a tamponat autoturismul de serviciu de model „Dacia Logan” cu n/î CPD 762 și, ulterior, în or. Cahul pe str. Vasile Stroescu a tamponat mijlocul de transport personal al colaboratorului de poliție Cutinschi S. de model „Mazda 626”, cu n/î CGB 560, și mijlocul de transport personal al colaboratorului de poliție Chirov Vl. de model „BMW”, cu n/î CH BF 372, colaboratorii de poliție aflîndu-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- **Andronic Viorel** să fie condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea art. 81 alin. (3) Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- **Lepeha Valeri** să fie condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d), 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea art. 81 alin. (3) Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală și art. 84 Cod penal, definitiv la 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 106 Cod penal, a confisca în beneficiul statului automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î CT 0846 BA.

3.1. În motivarea apelului a invocat că instanța de fond a aplicat inculpaților pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege, totodată fiind prea blînde.

A menționat, că suspendarea condiționată a executării pedepselor stabilite inculpaților nu va contribui la corectare și reeducare acestora, precum și la restabilirea echității și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea

inculpaților, cât și a altor persoane.

Consideră, că instanța nu a ținut cont și nu a apreciat la justa valoare toate circumstanțele cauzei cu privire la individualizarea pedepsei.

Totodată, a invocat că instanța nemotivat și ilegal a dispus restituirea posesorului legal a automobilului „Mercedes Sprinter”, cu n/î CT 0846 BA, care urma a fi confiscat în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că automobilul a fost folosit pentru săvârșirea infracțiunilor și aparține inculpatului V. Lepeha, care a declarat că a cumpărat acest bun mobil, fapt care a fost confirmat și de către martorii Comanici V. și Trofimov A.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2015, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin aceea, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, corect a calificat acțiunile inculpaților conform învinuirii formulate, pe baza probelor administrate la dosar și a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75, 90 Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei și la argumentul apelantului privind blîndețea pedepsei, Colegiul penal a conchis că este neîntemeiat, deoarece instanța de fond corect a reținut că inculpații nu au fost anterior judecați, au săvârșit pentru prima dată infracțiuni (f. d. 188, 190, vol. I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, sunt căsătoriți și au copii minori la întreținere, iar Lepeha Valeri are la întreținere și soția cu dezabilități din copilărie, fără termen și cu o capacitate de muncă de 30% (f.d. 319, vol. II), acestea demonstrînd participarea inculpaților la viața socială, necesitatea prezenței și participării la întreținerea familiei, au înțeles caracterul ilegal al faptelor săvârșite, pericolul social și consecințele ce pot urma, au fost de acord și au reparat efectiv prejudiciul cauzat părților vătămate, iar din caracterul neconsumat al infracțiunii reiese că nu au fost prejudiciate interesele materiale ale statului.

La fel, instanța de fond a ținut cont și de căința sinceră a inculpaților, iar circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, sunt nefondate argumentele procurorului, precum că pedepsele aplicate inculpaților sunt în alte limite decît cele prevăzute de lege și că sunt prea blînde, deoarece instanța de fond a aplicat inculpaților în limitele prevăzute de legea penală o pedeapsă echitabilă, care duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a menționat că, este nefondat argumentul procurorului, precum că prima instanță nemotivat și ilegal a dispus restituirea automobilului „Mercedes Sprinter”, cu n/î CT 0846 BA, posesorului legal, deoarece conducîndu-se de prevederile art. 106 Cod penal, instanța de fond corect a restituit automobilul, fiindcă acesta nu aparține inculpaților, dar cet. Trofimov Andrei, fapt confirmat prin certificatul de înregistrare a automobilului (f. d. 192), care prin cererea din 30.01.2015, a solicitat restituirea automobilului menționat (f. d. 729, vol. III).

Instanța de apel a mai menționat, că prin contestația împotriva ordonanței de

respingere a cererii emisă de procurorul în Procuratura r. Cahul - Bancov Evghenii, depusă de către Trofimov Andrei în cadrul urmăririi penale (f. d. 5, vol. IV), reiese că el este proprietarul automobilului, nefiind demonstrat că acesta a cunoscut despre folosirea mijlocului de transport pentru a săvârși infracțiunea incriminată inculpaților, circumstanță, considerată ca fiind esențială pentru examinarea posibilității confiscării speciale.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a procedat refuzând confiscarea automobilului, deși în ședința de judecată martorii au declarat că acest bun a fost procurat, însă în acest sens nu au fost prezentate probe, cum ar fi un contract de vânzare - cumpărare din care să rezulte că Lepeha Valeri a dobândit cu titlu de proprietate și este proprietarul automobilului al cărui confiscare se solicită. Din materialele dosarului s-a constatat, că inculpații nu dețineau automobilul cu drept de proprietate, iar supunerea confiscării acestuia ar duce la tolerarea unei ingerințe în dreptul de proprietate a lui Trofimov Andrei.

5. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de către procuror la 26.11.2015 și de către inculpatul Lepeha Valeri la 03.12.2015.

5.1. Procurorul, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, indicând următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază cu privire la individualizarea pedepsei;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Consideră că, instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc fără privarea acestora de libertate.

În acest sens a indicat, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Andronic V. nu este angajat în câmpul muncii, fapt prin care se atestă, în viziunea recurentului, că acesta nu participă la viața socială.

Menționează, că inculpatul Lepeha V, a comis două infracțiuni, gravă și mai puțin gravă.

Mai indică și faptul că, în cadrul urmăririi penale inculpații nu au recunoscut vinovăția și nu s-au căit activ, nu au depus declarații în calitate de bănuiți. Inculpați au fugit de la locul comiterii infracțiunii, iar inculpatul Lepeha V. a deteriorat automobilele colaboratorilor de poliție. Totodată, ei s-au eschivat de a se prezenta în fața organului de urmărire penală, fiind dispusă arestarea acestora de la momentul reținerii și anunțarea în căutare.

A mai invocat, că instanțele judecătorești au stabilit inculpaților pedeapsa la limita minimă prevăzută de lege, astfel nefiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece situației de drept i se acordă o dublă valență juridică, fapt ce contravine prevederilor legale și practicii judiciare constante.

Totodată, menționează că la examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, instanțele neîntemeiat au reținut drept circumstanță atenuantă faptul, că inculpații au recunoscut vinovăția, deoarece situația menționată constituie o dublă valență juridică.

Instanțele judecătorești nefondat au ajuns la concluzia, că automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î CT 0846 BA nu poate fi confiscat, deoarece probele acceptate și cercetate de instanțele ierarhic inferioare, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, indică asupra faptului că automobilul în cauză a fost folosit pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) Cod penal.

5.2. Inculpatul Lepeha V. prin recursul declarat, fără a invoca vreun temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care țigările în cantitate de 94500 pachete să fie restituite proprietarului Lepeha V., indicînd că țigările confiscate, au fost procurate de el din banii care constituie bunuri comune cu soția, care deține bonurile de plată în sumă de 510000 lei, că bunurile dobîndite licit nu pot fi confiscate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Starea de fapt și de drept privind calificarea juridică a faptelor săvîrșite de inculpați nu se critică.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6), 10), 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea deciziei atacate.

Totodată instanța de recurs atestă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărîrii, acesta fiind clar, nefiind admisă o

eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpaților sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, Colegiul penal relevă că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la acest argument din recurs, Colegiul penal constată că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor judecătorești, denotă că instanțele au constatat și au apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțîndu-se argumentat asupra motivelor în latura pedepsei penale, invocate în apelul procurorului.

Astfel, Colegiul penal atestă, că pedeapsa stabilită inculpaților a fost motivată, individualizată și aplicată în conformitate cu prevederile legale, ținîndu-se cont de art. 16, 61, 75, 90 Cod penal și de art. 364 alin. (1) Cod de procedură penală și decizia corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

Cu referire la temeiul de recurs stipulat în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, invocat de recurent, care stabilește că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel în cazul *cînd norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, Colegiul penal constată, că acesta nu și-a găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei atacate, deoarece acest temei nu a fost descris în conținutul cererii de recurs.

Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, deoarece corespund circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului declarat, fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul Lepeha Valeri.

Potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația. Procurorul care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia prin care a fost admis apelul declarat din partea apărării.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei legale vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, indicînd temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicînd problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

În prezenta cauză din actele cauzei rezultă că, inculpatul Lepeha Valeri nu a contestat cu apel sentința instanței de fond, cauza fiind examinată în ordine de apel la apelul procurorului, care a fost respins, fiind menținută sentința primei instanțe, astfel spus inculpatului nu i s-a înrăutățit situația.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că, recursul ordinar depus de către inculpat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2015, în cauza penală privind-i pe **Andronic Viorel Nicolae și Lepeha Valeri Vladimir**, din motiv că recursul ordinar declarat, de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail, este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului Lepeha Valeri, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 aprilie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir